



ΕΤΟΣ 58ον

17 Οκτωβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (2994)

## Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τό βαθύτερο νόημα του σκοπού του Θεού για τον κόσμο και τη σωτηρία του ανθρώπου είναι ένα μυστήριο που δεν μπορεί να εκφρασθεί παρά μόνο με παραβολές. Μιά τέτοια παραβολή είναι και αυτή του σπορέα. Οι παραλληλισμοί εξηγούνται από τον ίδιο τον Χριστό. Γεωργός ο Θεός, σπόρος ο λόγος Του, αγρός-χωράφι ο άνθρωπος κάθε εποχής και τόπου, αγκάθια τά πολλά και ποικίλια εμπόδια της καρποφορίας του κηρύγματος.

### Ο σπόρος του θείου λόγου

Όπως ο σπόρος, αυτό τό δυναμικό στοιχείο της φύσης, κρύβει μέσα του τό μυστήριο της δημιουργίας και της ζωής, έτσι και ο λόγος του Θεού μας μεταμορφώνει έσωτερικά και μας μεταγγίζει την «όντως ζωή». Ο σπόρος είναι ίδιος, πέφτει όμως σε διάφορα μέρη, γι' αυτό και τό αποτέλεσμα είναι διαφορετικό. Ο λόγος του Θεού προσφέρεται και απευθύνεται σε κάθε άνθρωπο άδιακρίτως. Δεν είναι προνόμιο κάποιων, αλλά δικαίωμα και δωρεά όλων. Ο Χριστός είναι ο «αεί σπείρων τον σπόρον της αιώνιου ζωής». "Όταν, λοιπόν, ο Θεός μας μιλά με τό λόγο Του, καθώς άκούμε τη φωνή Του μέσα από την Άγία Γραφή, μέσα από τους προφήτες και τό Ευαγγέλιο, μέσα από τη διδασκαλία και την εμπειρία των Άγιων της Εκκλησίας, μας φανερώνει την προσωπική Του ύπαρξη. Μας λέει ποίος είναι και τί θέλει από έμάς, και τότε αισθανόμαστε την αγάπη να μας άγγίζει και να μας έλκυει. Μετέχουμε στη χάρη Του, ή όποία μας γαληνεύει και μας σκεπάζει, νιώθουμε τη δύναμή Του να μας ένισχύει στην πορεία της ζωής μας. Ο λόγος του Θεού δεν είναι ανθρώπινη επινόηση, είναι «ρήματα ζωής αιώνιου», θεϊκή αποκάλυψη και σοφία «άνωθεν κατερχομένη», που υπερβαίνει όλα τά εμπόδια και όδηγεί στην πνευματική όλοκληρήωση και τη Βασιλεία του Θεού. Τελικά, ή χάρη του Θεού είναι εκείνη που ενεργεί μέσα από την όποια άδυναμία της ανθρώπινης έκφορας Του, δεισδύει στην καρδιά μας και σε χρόνο άνύποπτο βλαστάνει και καρποφορεί.



## ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 5-15)

### Ἡ διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ· Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φνὸν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αὐτὸ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φνὸν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπρωτῶν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολὴ· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ὀρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μερμυρῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων, ἐφώνη· Ὁ ἔχων ὅσα ἀκούειν, ἀκουέτω.

---

### Τό ἔδαφος τῶν ἀνθρώπων

Ἡ παραβολὴ τονίζει τὴν εὐθύνη τῶν ἀνθρώπων πού ἀκοῦν τὸ ῥόγο τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά τοποθετηθοῦν ἀπέναντι σέ αὐτόν. Ὑπογραμμίζει τὴν ποιότητα τῆς γῆς πού ἀντιπροσωπεύει ὁ καθένας μας. Πολλές φορές οἱ ἀτέλειωτες καὶ ἀγχώδεις βιοτικές μέριμνες δέν ἀφήνουν τὸ ῥόγο τοῦ Θεοῦ νά εἰσχωρήσει κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς ψυχῆς μας. Ἀναπόφευκτα, λοιπόν, ὁ σπόρος τοῦ ῥόγου τοῦ Θεοῦ καταπατεῖται καὶ ἀφανίζεται ἀπὸ τὰ «πετεινά τοῦ οὐρανοῦ», τίς πολλές καὶ ποικίλες προκλήσεις τῆς ἐποχῆς μας, πού μεταβάλλουν τὸν ἐσωτερικὸ μας κόσμον σέ ἓνα σκληρὸ πεζόδρομο, πού ἰσοπεδώνει τίς πνευματικές μας εὐαισθησίες. Τό πετρώδες ἔδαφος εἶναι ἡ εἰκόνα μιᾶς ἐπιφανειακῆς ζωῆς, ἐνός ἀνωριμου καὶ ἐπιπόθιου ἐνθουσιασμοῦ, χωρὶς βαθιῆς ρίζης, χωρὶς σταθερές ἀξίες καὶ ἀρχές. Τὰ ἀγκάθια ἀντιπροσωπεύουν ὅτιδήποτε περιστασιακὸ καὶ φευγαλέο πνίγει τὴν ὑπαρξὴ μας, καθὼς ἡ ζωὴ προχωρᾷ χωρὶς προτεραιότητες καὶ ἀξιολογήσεις, χωρὶς οὐσία καὶ ἀλήθεια.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, γιὰ νά καταλάβουμε τί μᾶς ἔχει ὁ Χριστός, πρέπει νά νιώσουμε ὅτι ὁ ῥόγος Του ἀπευθύνεται στὸν καθένα μας προσωπικά καὶ ξεχωριστά. Κατακλιζόμαστε καθημερινὰ ἀπὸ ἐντυπώσεις, γεγονότα, ιδέες, εἰδήσεις, μέ μιά πρωτοφανῆ ταχύτητα καὶ ἐναλλαγή, πού ὄλο ἀκοῦμε καὶ συνεχῶς ξεχνᾶμε. Γι' αὐτὸ ἔχει ἰδιαίτερη σημασία νά μὴν ἀκοῦμε ἀπλῶς τὸ ῥόγο τοῦ Θεοῦ,

## Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: «Ἐβγῆκε ὁ γεωργός διὰ νά σπείρῃ τὸν σπόρον του. Καί ἐνῶ ἔσπερνε, μερικοὶ σπόροι ἔπεσαν κοντά εἰς τὸν δρόμον καὶ καταπατήθηκαν καὶ τὰ πηπνά τοῦ οὐρανοῦ τοὺς ἔφαγαν· ἄλλοι ἔπεσαν εἰς πετρῶδες ἔδαφος καὶ ὅταν ἐφύτρωσαν, ἐξεράθηκαν, διότι δέν εἶχαν ὑγρασίαν· ἄλλοι ἔπεσαν ἀνάμεσα στὰ ἀγκάθια καὶ ὅταν φύτρωσαν τὰ ἀγκάθια, τοὺς ἐπνιξαν τελείως· καὶ ἄλλοι ἔπεσαν εἰς καλὸν ἔδαφος καὶ ἐφύτρωσαν καὶ ἀπέδωκαν ἑκατὸ φορές περισσότερον καρπὸν». Οἱ μαθηταὶ του τὸν ἐρωτοῦσαν τί σημαίνει ἡ παραβολή αὐτή. Καί ἐκεῖνος εἶπε: «Σ' ἐσᾶς ἔχει δοθῆναι τὸ νά γνωρίσετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' εἰς τοὺς λοιποὺς δίδονται μὲ παραβολάς, διὰ νά κυτιάζουν ἀλλὰ νά μὴ βλέπουν καὶ νά ἀκούουν ἀλλὰ νά μὴ καταλαβαίνουν. Ἡ παραβολή αὐτή σημαίνει τὰ ἐξῆς: Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνοι ποὺ ἔπεσαν κοντά εἰς τὸν δρόμον εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἄκουσαν, ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδιά τους, διὰ νά μὴ πιστέψουν καὶ σωθοῦν. Ἐκεῖνοι δέ ποὺ ἔπεσαν εἰς τὸ πετρῶδες ἔδαφος, εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ὅταν ἀκούσουν, δέχονται μὲ χαρὰν τὸν λόγον ἀλλὰ δέν ἔχουν ρίζαν· προσωρινῶς πιστεύουν καὶ τὸν καιρὸν τῆς δοκιμασίας ἀπομακρύνονται. Ἐκεῖνο ποὺ ἔπεσε στὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἄκουσαν, ἀλλ' εἰς τὸν δρόμον τους συμπνίγονται ἀπὸ τὰς φροντίδας καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὰς ἡδονὰς τοῦ βίου καὶ ὁ καρπὸς τους δέν ὠριμάζει. Ἐκεῖνο δέ ποὺ ἔπεσεν εἰς τὸ καλὸν ἔδαφος εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ μὲ καρδιά καλή καὶ ἀγαθὴ ἀκούουν τὸν λόγον, τὸν διατηροῦν καὶ καρποφοροῦν μὲ ὑπομονήν». Ἐνῶ ἔλεγε αὐτά, ἐφώνησε: «Ἐκεῖνος ποὺ ἔχει αὐτὰ διὰ νά ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ».

*(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).*

ἀλλὰ νά τὸν κατέχομε, νά τὸν κατανοοῦμε βαθύτερα καὶ νά τὸν βιώνουμε ὄλοκα καὶ περισσότερο. Γιά νά γίνει, ὅμως, κάτι τέτοιο, ἀπαιτεῖται ἡ κατάλληλη ἐσωτερικὴ διάθεση, μιὰ ἀνοικτὴ καὶ πρόθυμη καρδιά στὸ μήνυμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, γιά νά γινόμαστε δεκτικοὶ στὴ χάρι Του. Αὐτὴ ἡ συναίσθηση αὐξάνει τὴν ἐσωτερικὴν μας ἀκοή, γιά νά μπορούμε νά ἐπαναλαμβάνουμε αὐτὸ ποὺ ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος εἶπε μόλις στὰ βραθιά του γεράματα, ἂν καὶ μαθήτευσε ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια στὴ χριστιανικὴ πίστη καὶ διδασκαλία: «νῦν ἄρχομαι μαθητὴς εἶναι», τώρα ἀρχίζω νά εἶμαι μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς μαθητείας εἶναι προϋπόθεση τῆς πνευματικῆς μας ἀνάπτυξης καὶ ὠρίμανσης. Εἶναι ἡ γῆ ἡ καλὴ καὶ ἀγαθὴ, ὥστε νά δεχομαστε καὶ νά καρποφοροῦμε μὲ ὑπομονὴ τὸν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, γιά νά ὑπερνικοῦμε τοὺς φόβους καὶ τίς προκαταλήψεις μας πρὸς κάθε τί καινούργιο. Γιά νά κάνουμε τὸ διαχρονικὸ καὶ ζωποιοῦ λόγον τοῦ Θεοῦ προσιτό, κατανοητό, ἐπίκαιρο καὶ δυναμικὸ καὶ γιά τὸν ἄνθρωπο τοῦ καιροῦ μας. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

17 Ὀκτωβρίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ  
«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Ὡσπέ τοῦ  
προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὁσίου. τοῦ ἐν Κρίσει ἀνακομιδῆ τοῦ λειψάνου  
τοῦ ἁγίου καί δικαίου Λαζάρου (898).  
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 5-15.  
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Ὀκτωβρίου, ΣΤ΄ Λουκά.  
Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 27-39.

## ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία θέλοντας νά συμβάλῃ στήν καλιύτερη κατάρτιση ὄσων βοηθοῦν τό κατηχητικό καί ἐνοριακό ἔργο ἡ ἀσκοῦν ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτούργημα, συνεχίζει τή λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχήσεως. Φροντίζει δέ τό ἐτήσιο πρόγραμμα τῶν εισηγήσεων νά καλιῦπται, κατά τό δυνατόν, τίς πνευματικές ἀνάγκες τοῦ σύγχρονου κατηχητικοῦ ἔργου.

Τά μαθήματα γίνονται στήν Αἶθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἱ. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη), ἀπό τόν Νοέμβριο ἕως τόν Ἰούνιο, τή δευτέρη Δευτέρα κάθε μήνα, ἀπό τίς 6:30 ἕως 8:30 μ.μ.

- *Ἐναρξη μαθημάτων*: Τή Δευτέρα 15 Νοεμβρίου 2010, θά γίνει ὁ Ἀγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.
- *Πληροφορίες*: Καθημερινά, ἀπό 8:00 π.μ. ἕως 2:00 μ.μ. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος καί κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου (Ἰωάν. Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272347 - 346).

Κυκλοφόρησε ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία  
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΠΕΡΝΤΙΑΕΦ

## ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΞΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργίας - Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: [www.apostoliki-diakonia.gr](http://www.apostoliki-diakonia.gr)